

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010242
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3816010242.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Mariána Dunčka, v trestnej veci proti obžalovanému B. X., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom C. XX, trestne stíhanému pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 06. júla 2022 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. augusta 2020, sp. zn. 2T/62/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. augusta 2020, sp. zn. 2T/62/2016 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný B. X. sa podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza pod sp. zn. 1Pv 463/14/3307-40 zo dňa 03.05.2016, pre skutok obžalobou právne posúdený ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že obžalovaný dňa 27.05.2014 v čase o 19.30 hod. na pozemku za domom s popisným číslom XX v obci C. počas toho, ako poškodený F. B. kosil trávu na uvedenom pozemku, tohto obžalovaný napadol tak, že najskôr vidlami, ktoré obžalovaný držal v rukách, udrel poškodeného do oblasti pásu na čo sa poškodený F. B. prikrčil a otočil sa chrbtom k obžalovanému a následne, potom ako sa poškodený od obžalovaného otočil, obžalovaný znova udrel poškodeného vidlami do oblasti zadnej časti hlavy, konkrétne do oblasti krku, na čo poškodený spadol na zem, čím poškodenému spôsobil otras mozgu I. stupňa, pomliaždenie oblasti krčnej chrbtice, pomliaždenie chrbta a zlomeninu kostreče bez posunutia kostných úlomkov, ktoré zranenia si vyžiadali sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného po dobu 5 týždňov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože po jeho vyhlásení podal proti nemu odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. Prokurátor dodatočne písomne odôvodnil podané odvolanie nasledovne:

„Súd napadnutý výrok o oslobodení odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania, súd nemohol urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý bol uvedený v obžalobe. V súvislosti s tým poukázal na skutočnosť, že na obžalovaného bola dňa 03.05.2016 podaná obžaloba pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Skutková veta obžaloby spočívala v podstate v tom, že poškodený bol najprv napadnutý obžalovaným takým spôsobom, že obžalovaný najprv vidlami, ktoré držal v rukách udrel poškodeného do oblasti pásu, načo sa poškodený prikrčil a otočil chrbtom k obžalovanému a následne obžalovaný znova udrel poškodeného vidlami do oblasti v zadnej časti hlavy, konkrétne do oblasti krku, načo poškodený spadol na zem. Takýto priebeh skutku sa vykonaným dokazovaním súdu nepodarilo preukázať a na základe toho mal súd výrazné pochybnosti či sa vôbec stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.“

S odvolaním napadnutým výrokom rozsudku si dovoľím nesúhlasiť.

V predmetnej trestnej veci mám za to, že spáchanie stíhaného skutku, ako aj jeho právna kvalifikácia, je dostatočne preukázaná najmä výsluchom poškodeného F. B. staršieho, svedka F. B. mladšieho, svedka F. C. a svedkyne X. B.. Závery znaleckého posudku k zabezpečenému kamerovému záznamu nevyvracajú vinu obžalovaného. V prvom rade uvádzam, že kamerový záznam je nekompletný z dôvodu zaclonenia záberu osobou v červenom tričku, a teda kamerový záznam nezachytáva celý priebeh skutku. V neposlednom rade aj kvalita kamerového záznamu neposkytuje dostatočnú záruku do detailu dôsledného zachytenia skutku na rozdiel od výpovede svedkov, ktorí priebeh skutku vnímali svojimi zmyslami a bez prekážok vo výhľade. Mám za to, že všetci priami svedkovia celého priebehu skutku opakovane vypovedali v podstatných okolnostiach skutku v zhode so skutkovou vetou obžaloby, resp. tak, že ich výpoveďami zostala zachovaná totožnosť skutku uvedeného v obžalobe. Podotýkam, že svedkovia vypovedali pod prísahou plne si vedomí následkov prípadnej krivej výpovede.

Aj keď sa prvostupňový súd rozhodol vyhodnotiť výpovede svedkov ako nedôveryhodné, v rozpore so skutkovou vetou obžaloby, ako aj v rozpore so zabezpečeným kamerovým záznamom, poukazujem na to, že aj na kamerovom zázname je zachytené konanie obžalovaného počas, ktorého napadne poškodeného a v dôsledku napadnutia obžalovaným dôjde k pádu poškodeného na zem. Preto ak aj súd konštatoval, že nebolo preukázané napadnutie poškodeného vidlami, ostáva zachovaná totožnosť skutku, pretože z dôvodu napadnutia poškodeného a použitia násilia voči jeho osobe došlo k jeho pádu na zem a vzniku zranení. Obžalovaný musel byť minimálne uzrozumený, že v prípade ak fyzicky napadne poškodeného v takomto teréne, môže dôjsť k strate stability a s tým spojeným pádom a vzniku zranení.

Pokiaľ ide o samotné napadnutie poškodeného s vidlami, čo nebolo podľa rozsudku súdu preukázané, poukazujem aj na to, že táto skutočnosť ani nebola obžalovanému dávaná za vinu v podobe použitia okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby, aj keď prichádzala do úvahy pri prečine výtržníctva.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd Trenčín podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušil výrok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/62/2016 zo dňa 10.08.2020, pre chyby v napadnutom výroku rozsudku, preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a vec podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“ K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu nasledovne:

„Odvolanie prokurátora podané v môj neprospech považujem za nedôvodné.

Ja sa stotožňujem so skutkovými závermi okresného súdu v tom, že vykonaným dokazovaním nebolo dokázané, že sa stal skutok, z ktorého som bol obžalovaný. Stotožňujem sa aj so skutkovým zistením okresného súdu, že z kľúčového dôkazu - videonahrávky zhotovenej svedkyňou B., ktorá nahrávka bola podrobená aj znaleckému skúmaniu, nevyplýva taký priebeh skutku ako bol popísaný v skutkovej vete obžaloby, naopak z nej vyplýva to, že som nenapadol poškodeného ani vidlami ani iným spôsobom v dôsledku čoho by mal poškodený utpieť zranenia a ktoré konanie by súčasne napĺňalo znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva.

Pokiaľ prokurátor v odvolaní uvádza, že som musel byť uzrozumený, že ak fyzicky napadnem poškodeného v takom teréne, môže dôjsť k strate stability a s tým spojeným pádom a vzniku zranení, tak táto odvolacia námietka nemá opodstatnenie. Nie je opodstatnená tak z dôvodu, že som poškodeného nenapadol a teda nemohol padnúť v príčinnej súvislosti s mojím konaním, keď som s mím len komunikoval pri zastavenom kosení tak, že som sa ho pýtal prečo znovu kosí moju lúku, keď deň predtým pri tej istej jeho činnosti bola mnou privolaná polícia, ako aj z dôvodu, že terén lúky nebol žiadny taký (prokurátor ani neuvádza o aký terén malo ísť) ako usudzuje prokurátor, pretože lúka v časti kde pán B. kosil bola rovinatá.

Na námietku prokurátora, že kamerový záznam nezachytáva celý priebeh skutku uvádzam, že v tej časti asi 1,5 sekundy, kedy je obraz prekrytý postavou, sa nemohol odohrať skutok pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba, a to tak z dôvodu krátkosti času na taký skutok, ako aj z dôvodu že po odkrytí mňa a pána B. je zreteľne na zázname vidieť, že ja i pán B. stojíme pri kosačke i naďalej, je teda vylúčené, aby

sa v zakrytej časti záznamu odohral taký skutkový dej, aký je popísaný v obžalobe. Obžaloba vychádzala z výpovede poškodeného, ktorý popísal údajný úrazový dej, najmä to, že hneď po udretí vidlami do oblasti pása sa mal otočiť odo mňa a na to som ho mal opäť udrieť vidlami do oblasti krku, na čo mal poškodený spadnúť na zem. Je logické, že toto sa nemohlo odohrať ani v čase zákrytu, pretože na zázname je vidieť, že poškodený stojí pri kosačke, že som ho vôbec neudrel ani vidlami ani inak, že padá na zem bez môjho pričinenia. Ja som už vypovedal, že poškodený padol na zem z dôvodu, že sa sám pustil kosačky (dal z riadítok ruky dole) a padol na zadok do pokosenej trávy. Podľa môjho vnímania poškodený padol, pretože bol opitý a keď sa pustil opory - kosačky stratil rovnováhu a padol do trávy. Nie je možné podľa mňa mu síce preukázať, že tak urobil schválne, že to bola provokácia ako ma kriminalizovať, zastrašiť aby mohla jeho rodina naďalej kosiť moju lúku, ale je preukázané, že padol bez môjho pričinenia. Ja si však myslím, že to provokácia bola o čom svedčia viaceré úmyselne nepravdivé výpovede svedkov - rodinných príslušníkov poškodeného, vrátane poškodeného.

Pokiaľ prokurátor uvádza v odvolaní, že napadnutie vidlami nebolo obžalovanému dávané za vinu v podobe použitia okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby aj keď prichádza do úvahy pri prečine výtržníctva, to je síce pravda, ale vychádzajúc zo znenia skutkovej vety obžaloby, tak som bol jednoznačne obvinený, že som útočil na poškodeného vidlami, a to dokonca na dva krát a práve v dôsledku úderu vidlami mal poškodený padnúť na zem a utpieť zranenia. Teda táto okolnosť - útok vidlami je podstatná aj pre posúdenie obsahu videozáznamu ako prameňa informácií o priebehu skutku. Skutok uvedený v obžalobe sa podľa videozáznamu jednoznačne nestal.

Záverom môjho vyjadrenia poukazujem na to, že prokurátor síce uvádza, že svedkovia vypovedali pod prisahou, to však neznamená, že neklamali, a je práve povinnosťou prokurátora, aby zabezpečil začatie trestného konania v ktorom by malo byť predmetom vyšetrovania konanie poškodeného a svedkov, ktorí mu svedčili v tejto veci, a to či toto ich konanie nenaplnilo znaky skutkovej podstaty prečinov kriveho obvinenia a krivej výpovede a krivej prisahy.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie prokurátora OP v Prievidzi ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že oslobodzujúci výrok rozsudku okresného súdu je správny a zákonný.

Pokiaľ ide o posúdenie správnosti a zákonnosti samotného napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutku, pre ktorý bola aj na obžalovaného v prejednávanej veci podaná obžaloba. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov, v ktorom

pochybení videl prokurátor podľa dôvodov jeho odvolania vadu, spočívajúcu v nevyporiadaní sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. aj na základe aplikácie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu, uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania nenamietá, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery z tvrdení poškodeného, na ktoré v dôvodoch odvolania poukazuje). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že môže upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho

odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutku, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania, nakoľko dôvody, ktorými odôvodňoval, prečo nedospel k záveru o jednoznačnom a nepochybnom preukázaní spáchania skutku obžalovaným, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že okresný súd v napadnutom rozsudku jasne uviedol, že vykonané dôkazy bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že by sa tento skutok stal. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že obžaloba v skutkovej vete, ktorá je v zmysle § 278 ods. 1 a 3 Tr. por. pre súd rozhodná, kládla obžalovanému za vinu fyzické napadnutie poškodeného údermi vidlami, čo podľa názoru okresného súdu vykonané dokazovanie bez akýchkoľvek pochybností nepreukázalo a nepreukázalo ani úmyselný fyzický útok inou formou, z ktorého dôvodu použil podľa názoru odvolacieho súdu správny dôvod oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Odvolací súd tiež dospel k záveru, že okresný súd pri ustaľovaní svojich skutkových záverov postupoval v súlade aj s ustálenou súdnou praxou, podľa ktorej ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (viď R 6/1970). Pokiaľ okresný súd v konečnom dôsledku pri svojom rozhodnutí vychádzal z výpovede obžalovaného, ktorá výpoveď nebola v rozpore s ďalším významným priamym dôkazom - videozáznamom, podľa názoru odvolacieho súdu konal tak aj na základe správnej aplikácie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

S poukazom na uvedené odvolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov, vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd sa nemohol nestotožniť s názorom prokurátora o danosti existencie väd napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., namietanej v dôvodoch odvolania prokurátora.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.